

Sygn. akt I CSK 302/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa P. F. i P. F.
przeciwko Gminie J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obciąża powodów kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do Sądu Najwyższego szczebla.

Powodowie zarzucili zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 grudnia 2016 r. naruszenie art. 417 § 1 k.c. i art. 140 k.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnili występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: czy brak zapewnienia przez jednostkę samorządu terytorialnego należytej komunikacji nieruchomości, na której znajdują się złoża kopalin, z drogą publiczną, stanowi niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej, uzasadniające odpowiedzialność tej jednostki na podstawie art. 417 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienie wskazane przez powodów nie wykazuje takich cech. Było ono już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego. W wypowiedziach tych Sąd Najwyższy wyjaśnił, że odpowiedzialność odszkodowawcza łączy się wyłącznie z takim działaniem lub zaniechaniem władzy publicznej, które jest niezgodne z prawem. Przy ocenie przesłanki bezprawności niezbędne jest odróżnienie czynności podejmowanych w wykonaniu ustawowych obowiązków od zachowania będącego naruszeniem tych obowiązków. Odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa na gruncie art. 417 § 1 k.c.

uzasadnia jedynie takie zachowanie, które stanowi warunek konieczny powstania uszczerbku poszkodowanego i którego normalnym w danych okolicznościach następstwem jest powstanie szkody (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2011 r., IV CSK 290/10, z dnia 5 października 2012 r., IV CSK 165/12, z dnia 31 marca 2016 r., IV CSK 343/15, z dnia 7 listopada 2013 r., V CSK 519/12, i z dnia 14 października 2016 r., I CSK 707/15). Uszło też uwagi skarżących, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Wniosek dowodowy pełnomocnika skarżących zawarty w piśmie z dnia 16 października 2017 r. jest więc bezprzedmiotowy, ponieważ w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy nie prowadzi postępowania dowodowego.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym stanowił art. 102 k.p.c.

aw

aj